

Drept la replică refuzat de România liberă

Câteva precizări pe marginea studiului

Eminescu și creștinismul: abuzuri interpretative, de Răzvan Codrescu, publicat în România liberă din 12 iunie a. c.

Avem în vedere doua din notele bibliografice. **I. Principalul promotor al campaniei, protocronistul și tracomanul Gheorghe Gavrila-Copil, a formulat și aceasta enormitate (care nici nu mai are nevoie de comentarii): "Poetul Mihai Eminescu nu este un Sfânt de Cer, ci un «Sfânt de Pamant»"! După 1989, lui Eminescu i s-a alcatuit și un imposibil... Acatist (cf. Acatistier-Sinaxar. Sfinții Romani, II, Ianuarie-August, Col. "Isihasm", Ed. "Conphys", Rm. Valcea, 2000, pp. 199-208). Acelasi Gh. Gavrila-Copil, confirmându-și lipsa de discernământ, a pus pe acelasi site acest text delirant și splendidul poem în nouasprezece cinturi Imn Eminescului al I. P. S. Bartolomeu Valeriu Anania (care este opera literară, iar nu acatist, chiar dacă valorifică estetic modelul acatistelor bisericești). Fata cu asemenea manifestări necumpanite, îți vine să tragi concluzia că nu numai memoria lui Eminescu, ci ortodoxia înseși trebuie apărată de zelul penibil al "ortodoxismului" decerebrat, care crezind că slujește o cauză, nu face decât să o compromită. **Răspuns.** Epitetele de protoconist și tracoman nu au nici o legătură cu studiul la care ne referim și nici cu articolele scrise de semnatarul acestor rânduri în legătura cu Mihai Eminescu. Credibilitatea d-lui Răzvan Codrescu este îndoielnică. Citează eronat, cu bună știință: Gheorghe Gavrila-Copil, a formulat și aceasta enormitate (care nici nu mai are nevoie de comentarii): "Poetul Mihai Eminescu nu este un Sfânt de Cer, ci un «Sfânt de Pamant»"! Când citezi, trebuie să precizezi sursa bibliografică. Dar dumnealui nu face așa ceva, pentru că citatul nu se regăsește în nici unul din articolele lui Gheorghe Gavrila-Copil. Urmează o altă manieră care pune și ea la îndoială credibilitatea celor scrise de Răzvan Codrescu. Face referire la **Imn Eminescului** de Valeriu Anania, refuzând, tot cu bună știință să pomenească și de textul intitulat **Drama divină a lui Hyperion**, scris tot de Valeriu Anania, care împreună cu **Imn Eminescului** ar fi clătinat prezentarea deformată a relației dintre creștinism și opera lui Mihai Eminescu în redactarea lui Răzvan Codrescu. Este publicat împreună cu **Imn Eminescului**, în site-ul pomenit de Răzvan Codrescu. Se practică trimiterea la sursă. E vorba despre Noi Dacii-www.noidacii.ro. De ce nu a făcut așa ceva Răzvan Codrescu? Nu atât că ar fi fost prins cu citatul inexistent, dar cititorii interesați de această temă ar fi beneficiat de o bibliografie de excepție chiar în legătură cu conținutul studiului pe care îl**

semnează dumnelui. Totuși la nota 19 are în vedere pe pr. prof. dr. Constantin Galeriu: **19. Pentru finalul din Mortua est ("De e sens intr-asta, e-tors si ateu – / Pe palida-ti frunte nu-i scris Dumnezeu"), ramine interesanta – desi discutabila – interpretarea Parintelui Galeriu (un inimos sustinator al "crestinismului eminescian"):** *Eminescu nu-L contesta pe Dumnezeu, ci contesta ca moartea vine de la Dumnezeu (Care este principiul vietii si al invierii). Moartea e un accident in sinul Creatiei, consecutiv pacatului ("... plata pacatului este moartea" – Rom. 6, 23). Cf. si Costion Nicolescu, Spre o cultura liturgica, Ed. Anastasia, Col. "Homo symbolicus", Bucuresti, 1999, pp. 104-105.*

Deși d-l Răzvan Codrescu ne pune la dispoziție 23 de trimiteri bibliografice, nu precizează din ce studiu este interpretarea părintelui Constantin Galeriu, având în vedere faptul că o consideră discutabilă. Facem noi trimiterile de rigoare la două studii semnate de părintele Constantin Galeriu, apărute în același nr. din Noi Dacii, la care se referă Răzvan Codrescu: **1. Biografia Fiului lui Dumnezeu, a Blândului Nazarinean în conștiința lui Eminescu** **2. Chipul Mântuitorului Iisus Hristos în gândirea lui Mihai Eminescu** . Cititorii interesați vor regăsi citatul de de mai înainte. Răzvan Codrescu ocolește tot cu bună știință încă două studii despre Eminescu aparute alături de cele pe care le-am menționat. Este vorba de **Mihai Eminescu și Biserica strămoșească** de pr. prof. dr. Petru Rezuș și **Eminescu și Ortodoxia. Sfânta Scriptură punctul de plecare în alcătuirea unei viziuni eshatologice în poezie (I)**, de psa. drd. Gianina Picioruș.

Scrie Răzvan Codrescu despre Mihai Eminescu: "El are mai degrabă, cum s-a scris despre Goethe, *o religiozitate fără religie*". Oare chiar așa să fie?

Gheorghe Gavrilă Copil